

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített kilencedik tanács)

2016. szeptember 15.*

„Közös kül- és biztonságpolitika — Az ukrajnai helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedések — A pénzeszközök befagyasztása — Olyan személyek, szervezetek és szervek jegyzéke, akikre, illetve amelyekre a pénzeszközök és gazdasági erőforrások befagyasztása alkalmazandó — A felperes nevének jegyzékbe vétele — Védelemhez való jog — Indokolási kötelezettség — Jogalap — A hatékony bírói jogvédelemhez való jog — A jegyzékbe vétel kritériumainak be nem tartása — Nyilvánvaló értékelési hiba — A tulajdonhoz való jog — A jóhírnévhez való jog”

A T-340/14. sz. ügyben,

Andriy Klyuyev (lakóhelye: Doneck [Ukrajna], képviselik: B. Kennelly, J. Pobjoy barristers, R. Gherson és T. Garner solicitors)

felperesnek

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselek: Á. de Elera-San Miguel Hurtado és J.-P. Hix, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatja:

az **Európai Bizottság** (képviselek: D. Gauci és T. Scharf, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozó fél,

egyfelől az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat (HL 2014. L 66., 26. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 35. o.), valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 66., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 36. o.; HL 2014. L 305., 117. o.), másfelől a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat (HL 2015. L 62., 25. o.) és a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2015. L 62., 1. o.) azon részében történő megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben a felperes nevét felvették azon személyek, szervezetek és szervek jegyzékébe, illetve azt e jegyzéken tartották, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedések alkalmazandók, másodlagosan pedig a 2015. január 29-i (KKBP) 2015/143 tanácsi határozattal (HL 2015. L 24., 16. o.) módosított 2014/119 határozat 1. cikke (1) bekezdésének, valamint a 2015. január 29-i (EU) 2015/138 tanácsi rendelettel (HL 2015. L 24., 1. o.) módosított 208/2014 rendelet 3. cikke (1) bekezdésének a felperesre való alkalmazhatatlanságának megállapítása iránti kérelem tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis (előadó) elnök, Czúcz O., I. Pelikánová, A. Popescu és E. Buttigieg bírák,

hivatalvezető: G. Predonzani tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2016. április 27-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, Andriy Klyuyev az ukrán elnöki hivatal egykori vezetője.
- 2 A jelen ügy az ukrainai helyzetre tekintettel Kijevben (Ukrajna), a Függetlenség terén 2014 februárjában lezajlott tüntetések megtorlását követően elfogadott korlátozó intézkedések keretébe illeszkedik.
- 3 2014. március 5-én az Európai Unió Tanácsa az EUSZ 29. cikk alapján elfogadta az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 2014/119/KKBP határozatot (HL 2014. L 66., 26. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 35. o.). A Tanács az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése alapján ugyanaznap elfogadta az ukrainai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló 208/2014/EU rendeletet (HL 2014. L 66., 1. o.; helyesbítés: HL 2014. L 70., 36. o.; HL 2014. L 305., 117. o.).
- 4 A 2014/119 határozat (2) preambulumbekkezdése kifejti:
„A Tanács 2014. március 3-án megállapodott abban, hogy a korlátozó intézkedéseket az ukrainai állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek és az emberi jogok megsértéséért felelős személyek pénzeszközeinek befagyasztására, illetve az ilyen pénzeszközök visszaszerzésére összpontosítja, a jog érvényesülésének és az emberi jogok tiszteletben tartásának helyreállítása és támogatása érdekében Ukrajnában.”
- 5 A 2014/119 határozat 1. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen rendelkezik:
„(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, Ukrajnában az ukrainai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.
(2) A mellékletben felsorolt természetes vagy jogi személyek, szervezetek és szervek rendelkezésére vagy javára – sem közvetlenül, sem közvetve – nem bocsátható pénzeszköz vagy gazdasági erőforrás.”
- 6 A pénzeszközök befagyasztásának részletes szabályait ugyanezen cikk következő bekezdései határozzák meg.
- 7 A 2014/119 határozatnak megfelelően a 208/2014 rendelet pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedések elfogadását rendeli el, és e befagyasztás részletes szabályait az említett határozatban szereplővel lényegében azonos módon határozza meg.

- 8 A 2014/119 határozattal és a 208/2014 rendelettel (a továbbiakban együtt: 2014. márciusi jogi aktusok) érintett személyek nevei a 2014/119 határozat mellékletében és a 208/2014 rendelet I. mellékletében (a továbbiakban: jegyzék) szereplő, azonos jegyzékeken jelennek meg, többek között a jegyzékbe vételük indokával együtt.
- 9 A felperes nevét az „ukrán elnöki hivatal egykori vezetője” azonosító információval, valamint az alábbi indokolással vették fel a jegyzékbe:
- „Ukrajnában ukrán közpénzek sikkasztásával és Ukrajnából való illegális kivitelével összefüggő bűncselekmények kivizsgálására irányuló büntetőeljárás alatt álló személy.”
- 10 2014. március 6-án a Tanács közzétette az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* a 2014. márciusi jogi aktusokban előírt korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek részére szóló értesítést (HL 2014. C 66., 1. o.). Ezen értesítés szerint „[a]z érintett személyek a Tanácsnál kérvényezhetik annak a határozatnak a felülvizsgálatát, amellyel felkerültek a[...] jegyzékre. A kérvényt az igazoló dokumentumokkal együtt [...] kell [el]küldeni”.
- 11 A 2014-ben folytatott levélváltásokban a felperes vitatta neve jegyzékbe vételének megalapozottságát, és felülvizsgálatot kért a Tanácstól. Emellett hozzáférést kért az említett jegyzékbe vételt alátámasztó információkhoz és bizonyítékokhoz.
- 12 A Tanács válaszolt a felperes felülvizsgálat iránti kérelmére. Azt állította, hogy véleménye szerint a felperessel szembeni korlátozó intézkedések a 2014. márciusi jogi aktusok indokolásában kifejtett indokok miatt továbbra is igazoltak. Ami a felperes iratbetekintési kérelmét illeti, a Tanács több, az aktába tartozó iratot közölt vele, köztük az ukrán hatóságok 2014. március 3-i (a továbbiakban: 2014. március 3-i levél), 2014. július 8-i és 2014. október 10-i iratát (a továbbiakban: 2014. október 10-i levél).
- 13 2015. január 29-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2015/143 határozatot (HL 2015. L 24., 16. o.) és a 208/2014 rendelet módosításáról szóló, 2015. január 29-i (EU) 2015/138 tanácsi rendeletet (HL 2015. L 24., 1. o.; a továbbiakban együtt: 2015. januári jogi aktusok).
- 14 A 2015/143 határozat 2015. január 31-jétől pontosította a pénzeszközök befagyasztásával érintett személyek megjelölésére vonatkozó kritériumokat. Konkrétan, a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdését a következő szöveg váltotta fel:
- „(1) Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, az ukrainai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok Ukrajnában történő megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.
- E határozat alkalmazásában az ukrainai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek az ukrán hatóságok által az alábbiak végett folytatott nyomozás alatt álló személyek:
- a) a közkiadásokra felhasznált ukrainai állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, vagy ebben való bűnrészesség;
- b) a közhivatalt ellátó személy által elkövetett hivattal való visszaélés, melynek célja, hogy saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előnyt szerezzen, ezáltal kárt okozva a közkiadásokra felhasznált ukrainai állami vagyonban vagy egyéb eszközökben [helyesen: pénzeszközökben], illetve az ebben való bűnrészesség.”
- 15 A 2015/138 rendelet a 2015/143 határozatnak megfelelően módosította a 208/2014 rendeletet.

- 16 2015. február 2-i levelében a Tanács tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy fenntartja a korlátozó intézkedéseket vele szemben, és közölte vele az ukrán hatóságok 2014. december 30-i iratát (a továbbiakban: 2014. december 30-i levél), valamint tájékoztatta az észrevételek előterjesztésére vonatkozó lehetőségéről. A 2015. február 17-i levelében a felperes felkérte a Tanácsot, hogy vizsgálja felül álláspontját, és mutassa be neki azokat az esetleges további bizonyítékokat, amelyek igazolják a Tanács álláspontját.
- 17 2015. március 5-én a Tanács elfogadta a 2014/119 határozat módosításáról szóló (KKBP) 2015/364 határozatot (HL 2015. L 62., 25. o.) és a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló (EU) 2015/357 végrehajtási rendeletet (HL 2015. L 62., 1. o.; a továbbiakban együtt: 2015. márciusi jogi aktusok).
- 18 A 2015/364 határozat úgy módosította a 2014/119 határozat 5. cikkét, hogy – a felperes esetében 2016. március 6-ig – meghosszabbította a korlátozó intézkedéseket. Következésképpen a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási rendelet váltotta fel a jegyzéket.
- 19 E módosításokat követően a felperes nevét „az ukrán elnöki hivatal egykori vezetője” azonosító információval és az alábbi új indoklással tartották fenn a jegyzéken:
- „Az ukrán hatóságok büntetőeljárást folytatnak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése, valamint közhivatalt ellátó személy által, hivatali jogkörének – saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előny szerzésének céljával történő – rendeltetésellenes gyakorlása és ezáltal az ukrán állami költségvetés vagy egyéb eszközök megkárosítása miatt.”
- 20 A 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet utoljára a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2016. március 4-i (KKBP) 2016/318 tanácsi határozat (HL 2016. L 60., 76. o.), illetve a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2016. március 4-i (EU) 2016/311 tanácsi végrehajtási rendelet (HL 2016. L 60., 1. o.) módosította.
- 21 A 2016/364 határozat úgy módosította a 2014/119 határozat 5. cikkét, hogy a felperes esetében 2016. március 6-ig meghosszabbította a korlátozó intézkedéseket.

Az eljárás és a felek kérelmei

- 22 A Törvényszék Hivatalához 2014. május 15-én benyújtott keresetlevelével a felperes előterjesztette a jelen keresetet.
- 23 A Tanács 2014. augusztus 12-én benyújtotta ellenkérelmét. Ugyanaznap bizalmas kezelés iránti kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy a viszonzás egyik mellékletének tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.
- 24 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 18-án benyújtott beadványával az Európai Bizottság beavatkozási kérelmet terjesztett elő a jelen eljárásban a Tanács kérelmeinek támogatása végett. 2014. november 6-i végzésével a Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke megengedte ezt a beavatkozást. A 2014. december 17-én benyújtott beadványban a Bizottság lemondott beavatkozási beadványa benyújtásáról.
- 25 A Törvényszék Hivatalához 2014. szeptember 30-án benyújtott beadványában Ukrajna kérte, hogy a Tanács kérelmeinek támogatása végett beavatkozhatson. A Törvényszék Hivatalához 2014. december 24-én benyújtott levelében Ukrajna tájékoztatta a Törvényszéket, hogy eláll a beavatkozástól. A Törvényszék kilencedik tanácsának elnöke 2015. március 11-i végzésével elrendelte Ukrajna beavatkozókénti törlését.

- 26 A felperes a választ 2014. október 31-én, a Tanács a viszonzválaszt pedig 2014. december 18-án nyújtotta be. Ugyanaznap a Tanács bizalmas kezelés iránti kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy a viszonzválasz egyik mellékletének tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.
- 27 A Törvényszék Hivatalához 2015. május 15-én benyújtott beadványában a felperes ügy módosította kereseti kérelmeit, hogy a 2015/364 határozat és a 2015/357 végrehajtási rendelet őt érintő részében történő megsemmisítését is kérte. A Tanács az előírt határidőn belül benyújtotta észrevételeit. 2015. szeptember 14-én bizalmas kezelés iránti kérelmet is benyújtott annak érdekében, hogy a viszonzválasz mellékletének tartalmát ne idézzék ezen ügy azon irataiban, amelyek a nyilvánosság számára hozzáférhetők.
- 28 A kilencedik tanács javaslatára a Törvényszék eljárási szabályzatának 28. cikke alapján úgy határozott, hogy kibővített tanács elé utalja az ügyet.
- 29 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (kibővített kilencedik tanács) az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.
- 30 A Törvényszék a 2016. április 27-i tárgyaláson meghallgatta a felek szóbeli előadásait és a Törvényszék által feltett kérdésekre adott válaszait.
- 31 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg először a 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet, másodszor a 2015/364 határozatot és a 2015/357 végrehajtási rendeletet az őt érintő részében;
 - másodlagosan nyilvánítsa rá nézve alkalmazhatatlannak a 2015/143 határozattal módosított 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdését, valamint a 2015/138 rendelettel módosított 208/2014 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését;
 - a Tanácsot kötelezze a költségek viselésére.
- 32 A Tanács – a Bizottság támogatásával – azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - másodlagosan, a 2014. márciusi jogi aktusok részleges megsemmisítése esetén rendelje el a 2014/119 határozat joghatásainak a felperes tekintetében történő fenntartását a 208/2014 rendelet részleges megsemmisítésének hatályosulásáig, a 2015. márciusi jogi aktusok részleges megsemmisítése esetén pedig rendelje el a módosított 2014/119 határozat joghatásainak a felperes tekintetében történő fenntartását a 2015/357 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendelet részleges megsemmisítésének hatályosulásáig;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A 2014. márciusi jogi aktusok eredeti változatainak a felperest érintő részükben történő megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről

- 33 A 2014. márciusi jogi aktusok eredeti változatának megsemmisítésére irányuló keresetének alátámasztása érdekében hat jogalapra hivatkozik a felperes. Az első jogalap a jogi alap hiányán alapul. A második a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén. A harmadik az indokolási kötelezettség megsértésén. A negyedik a tulajdonhoz és jó hírnévhez való jog megsértésén. Az ötödik ténybeli hibán és nyilvánvaló mérlegelési hibán. A hatodik jogalap a bizonyítékok hiányán alapul.
- 34 Az elsőként megvizsgálandó ötödik és hatodik jogalapjában a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a vele szembeni korlátozó intézkedéseket elrendelő határozatot nem kellően biztos ténybeli alapon hozták meg, és hogy a Tanács így nyilvánvaló hibát vétett az értékelése során.
- 35 A Tanács azt állítja, hogy a 2014. március 3-i levél kifejtette, hogy a felperes jelentős összegű pénzeszközök hűtlen kezelésében és a későbbiekben Ukrajnából való jogellenes kivitelükben való részvételére vonatkozó nyomozás volt folyamatban, ami megfelel a 2014. márciusi jogi aktusokban szereplő indokolásnak. Ezen túlmenően a 2014. július 8-i irat (lásd a fenti 12. pontot) megerősíti, hogy a felperessel szemben Ukrajnában előzetes nyomozás indult, akit többek között jelentős összegű pénzeszközök hűtlen kezelésével gyanúsítottak.
- 36 Emlékeztetni kell arra, hogy jóllehet a Tanács széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik a korlátozó intézkedések elfogadása érdekében figyelembe veendő általános kritériumokat illetően, az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított bírósági felülvizsgálat hatékonysága megköveteli, hogy azon indokok jogszerűségének a felülvizsgálata címén, amelyeken valamely meghatározott személy nevének a korlátozó intézkedésekkel érintett személyek jegyzékére való felvételére vagy a jegyzékben történő fenntartására vonatkozó határozat alapul, az európai uniós bíróság meggyőződjön arról, hogy e határozat, amely e személy tekintetében egyedi hatállyal rendelkezik, kellően biztos ténybeli alappal rendelkezik. Ez magában foglalja az említett határozat alapjául szolgáló indokolásban hivatkozott tények ellenőrzését, amely folytán a bírósági felülvizsgálat nem a hivatkozott indokok absztrakt valószínűségének értékelésére korlátozódik, hanem arra irányul, hogy ezen indokok – vagy legalább azok közül egy, ugyanezen határozat alátámasztására önmagában elegendőnek tekintett indok – kellően pontosan és konkrétan megalapozottak-e (lásd ebben az értelemben: 2015. április 21-i Anbouba kontra Tanács ítélet, C-605/13 P, EU:C:2015:248, 41. és 45. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 37 A jelen esetben a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében előírt kritérium úgy rendelkezik, hogy a korlátozó intézkedéseket az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek tekintetében fogadják el. Az említett határozat (2) preambulumbekkezdéséből egyébiránt kitűnik, hogy a Tanács „a jog érvényesülésének [Ukrajnában való] [...] helyreállítása és támogatása érdekében” fogadta el ezeket az intézkedéseket.
- 38 A felperes nevét azzal az indokkal vették jegyzékbe, hogy a felperes „Ukrajnában állami pénzeszközök hűtlen kezelésével és az Ukrajnából való jogellenes kivitelükkel összefüggő bűncselekmények miatti nyomozás érdekében büntetőeljárás alatt álló személy”.
- 39 A Tanács a felperes jegyzékbe vételével kapcsolatos indok alátámasztása érdekében a 2014. március 3-i levélre hivatkozik. E levél első része szerint az „ukrajnai bűnüldöző szervek” több büntetőeljárást indítottak az olyan bűncselekményekkel kapcsolatos nyomozás érdekében, amelyeket volt magas rangú

tisztviselők követtek el, és köztük szerepel a felperes is. A levél ezt követően általánosságban kifejti, hogy a kérdéses nyomozás „lehetővé tette a jelentős összegű állami pénzeszközök hűtlen kezelésének, valamint e pénzeszközök Ukrajnából való későbbi jogellenes kivitelének a bizonyítását”.

- 40 Nem vitatott, hogy kizárólag ezen az alapon azonosították a felperest „az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként” a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdése értelmében. A 2014. március 3-i levél ugyanis – a Tanács által a jelen eljárás során előterjesztett bizonyítékok közül – az egyetlen olyan bizonyíték, amely időben megelőzi a 2014. márciusi jogi aktusokat, és ezért az említett aktusok jogszerűségét kizárólag e bizonyíték alapján kell értékelni.
- 41 Meg kell állapítani, hogy az említett levél – amellett, hogy valamely harmadik ország magas rangú igazságügyi hatóságától származik – csak egy általános és homályos megállapítást tartalmaz, amely korábbi magas rangú tisztviselők nevével együtt egy olyan nyomozással hozza kapcsolatba a felperes nevét, amely lényegében megállapította az állami pénzeszközök hűtlen kezelését. A levél nem szolgál semmilyen részlettel az ukrán hatóságok által lefolytatott nyomozás tárgyát képező tényállások bizonyításáról, és végképp nem a felperesnek az azok tekintetében fennálló, akár csak feltételezett, egyéni felelősségéről (lásd ebben az értelemben: 2016. január 28-i Azarov kontra Tanács ítélet kontra Tanács ítélet, T-332/14, nem tették közzé, EU:T:2016:48, 46. pont; lásd tovább, analógia útján: 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet, T-290/14, EU:T:2015:806, 43. és 44. pont).
- 42 Meg kell továbbá jegyezni, hogy a Tanács által hivatkozott, 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet (T-256/11, EU:T:2014:93, 57–61. pont), amelyet fellebbezésben a 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet (C-220/14 P, EU:C:2015:147) helybenhagyott, alapjául szolgáló ügygel ellentétben a jelen esetben egyfelől a Tanács nem rendelkezett információkkal az ukrán hatóságok által a felperessel szemben konkrétan felrótt tényekről vagy magatartásokról, másrészt pedig a 2014. március 3-i levél – még akkor is, ha abban az összefüggésben kerül megvizsgálásra, amelybe illeszkedik – nem minősülhet a fenti 36. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében vett kellően biztos ténybeli alapnak a felperes nevének azzal az indokkal történő jegyzékbe vételéhez, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért „felelősként” azonosították (lásd ebben az értelemben: 2015. október 26-i Portnov kontra Tanács ítélet, T-290/14, EU:T:2015:806, 46–48. pont).
- 43 Függetlenül attól, hogy milyen szakaszban volt a felperessel szemben folytatandó eljárás, a Tanács nem fogadhatott el vele szemben korlátozó intézkedéseket az állami pénzeszközökre vonatkozó hűtlen kezelési tényállások ismerete nélkül, amelyet vele szemben konkrétan felrótta az ukrán hatóságok. A Tanács ugyanis csak e tények ismeretében lehetett volna képes egyrészt annak megállapítására, hogy azt állami pénzeszközök hűtlen kezelésének lehet-e minősíteni, másrészt az ukrajnai jogállamiság megkérdőjelezésére, amelynek helyreállítása és támogatása, amint arra a fenti 37. pont emlékeztetett, a szóban forgó korlátozó intézkedések elfogadásával elérni kívánt cél (2016. január 28-i Klyuyev kontra Tanács ítélet, T-341/14, EU:T:2016:47, 50. pont; 2016. január 28-i Azarov kontra Tanács ítélet, T-331/14, EU:T:2016:49, 55. pont).
- 44 Egyébiránt vitatás esetén az Unió illetékes hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 120. és 121. pont; 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 65. és 66. pont).
- 45 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a felperes nevének jegyzékbe vételét nem támasztja alá a 2014/119 határozatban megállapított, szóban forgó korlátozó intézkedésekkel érintett személyek megjelölésére vonatkozó kritériumok tiszteletben tartásának biztosításához elegendő ténybeli alap.

- 46 Meg kell továbbá állapítani, hogy e jogellenesség a jegyzéket felváltó és a felperes jegyzékbe vételének indokát módosító 2015. márciusi jogi aktusok hatálybalépéséig fennállt.
- 47 E következtetésre tekintettel nem kell a felperes arra vonatkozó érvéről határozni, hogy nevének a 2014. márciusi jogi aktusokkal való jegyzékbe vételét a Törvényszék nyilvánítsa jogellenesnek a 2015. január 31. és 2015. március 6. közötti időszak – vagyis a 2015. januári jogi aktusok és a 2015. márciusi jogi aktusok hatálybalépése közötti időszak – tekintetében. A 2014. márciusi jogi aktusoknak a felperest érintő részükben történő megsemmisítésére tekintettel ugyanis ez utóbbi ügy tekinthető, hogy ezen időszakban nem vonatkoztak rá korlátozó intézkedések.
- 48 Következésképpen helyt kell adni az együttesen vizsgált ötödik és hatodik jogalapnak, és meg kell semmisíteni a 2014/119 határozat eredeti változatának felperest érintő részét anélkül, hogy a többi jogalapról határozni kellene.
- 49 A 2014/119 határozat megsemmisítésének következtében a felperest érintő részében meg kell semmisíteni a 208/2014 rendelet eredeti változatát is, amely az EUMSZ 215. cikk (2) bekezdése értelmében az EU-Szerződés V. címének 2. fejezete alapján elfogadott határozatot feltételez.

A 2015. januári és március jogi aktusokkal módosított 2014. márciusi jogi aktusoknak a felperest érintő részükben történő megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről

- 50 A felperes a keresetét kiigazító beadványában kérte keresete hatályának kiterjesztését abból a célból, hogy az kiterjedjen a 2015. március jogi aktusok öt érintő részükben történő megsemmisítésére.
- 51 A 2015. januári és március jogi aktusokkal módosított 2014. márciusi jogi aktusok megsemmisítésére irányuló kérelmében a felperes hét jogalapra hivatkozik. Az első jogalap a jogi alap hiányán alapul. A második az indokolási kötelezettség megsértésén. A harmadik a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértésén. A negyedik az indokolási kötelezettség megsértésén. Az ötödik a tulajdonhoz és jó hírnévhez való jog megsértésén. A hatodik jogalap nyilvánvaló mérlegelési hibán, a hetedik pedig a jegyzékbeveteli kritériumok jogellenességén alapul.
- 52 Először a harmadik jogalapot, másodszer a negyedik jogalapot, harmadszor az első és hetedik jogalapot együttesen, negyedszer a második és a hatodik jogalapot együttesen, végül pedig az ötödik jogalapot kell megvizsgálni.
- A harmadik, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértéséről
- 53 A felperes harmadik jogalapjával azt állítja, hogy a védelemhez való jogát és a hatékony bírói jogvédelemhez való jogát megsértették, mivel a Tanács egyrészt nem szolgáltatott bizonyítékokat és információkat megnevezésének alátámasztására, másfelől nem vizsgálta meg gondosan és részrehajlás mentesen megnevezését a felperes által a 2015. február 17-i levélben megfogalmazott észrevételek fényében.
- 54 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 55 Előzetesen emlékeztetni kell, hogy a védelemhez való jog, amelyet kifejezetten rögzít az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének a) pontja, amely Chartának az EU-Szerződés a Szerződésekkel megegyező jogi kötőerőt ismer el, magában foglalja a meghallgatáshoz való jogot, valamint az iratokba való betekintés jogát, míg a hatékony bírói jogvédelemhez való jog, amelyet a Charta 47. cikk elismer, azt követeli meg, hogy az érintett megismerhesse a rá vonatkozóan hozott határozat alapjául szolgáló indokokat (lásd ebben az értelemben: 2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 98–100. pont).

- 56 Ebből következik, hogy a valamely személy, szervezet vagy szerv nevének a korlátozó intézkedések hatálya alá tartozó személyek, szervezetek vagy szervek jegyzékére való felvételét fenntartó határozat elfogadása keretében a Tanácsnak tiszteletben kell tartania e személy, szervezet vagy szerv előzetes meghallgatáshoz való jogát, amikor a jegyzéken történő fenntartására vonatkozó határozatban új bizonyítékokat hoz fel vele szemben, nevezetesen olyanokat, amelyek nem szerepeltek az e jegyzékbe való felvételről szóló eredeti határozatban (2014. június 4-i Sina Bank kontra Tanács ítélet, T-67/12, nem tették közzé, EU:T:2014:348, 68. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; lásd ebben az értelemben: 2011. december 21-i Franciaország kontra People's Mojahedin Organization of Iran ítélet, C-27/09 P, EU:C:2011:853, 62. pont).
- 57 A jelen esetben meg kell jegyezni, hogy a felperes nevének a jegyzéken a 2015. márciusi jogi aktusokat követő fenntartása a 2014. december 30-i levélen alapul.
- 58 E tekintetben emlékeztetni kell arra is, hogy a felperes nevének a jegyzéken való fenntartásáról szóló határozat elfogadása előtt a Tanács közölte a 2014. december 30-i levelet a felperessel (lásd a fenti 16. pontot). A 2015. február 2-i levelében a Tanács továbbá tájékoztatta a felperest azon szándékáról, hogy fenntartja vele szemben a korlátozó intézkedéseket, és az észrevételek előterjesztésére vonatkozó lehetőségéről (lásd a fenti 16. pontot).
- 59 Ebből következik, hogy a felperesnek volt hozzáférése azon információkhoz és bizonyítékokhoz, amelyekkel a Tanács a vele szembeni korlátozó intézkedések fenntartását indokolta, és megfelelő időben észrevételeket nyújthatott be (lásd a fenti 16. pontot).
- 60 Egyébként a felperes nem bizonyította, hogy a kapott információkkal és a Tanács állításainak megválaszolására nyitva álló idővel kapcsolatos, állítólagos nehézségek megakadályozták abban, hogy kereseti kérelmeit megfelelő időben módosítsa, illetve érveket dolgozzon ki a védelmére.
- 61 A fentiekből következően a bizonyítékoknak az eljárás során történő közlése elegendő volt a felperes védelemhez való joga és hatékony bírói jogvédelemhez való joga gyakorlásának biztosításához.
- 62 Ezért a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalapról

- 63 A felperes a negyedik jogalapban először azt állítja, hogy neve jegyzéken való fenntartásának indoka nem pontosítja a büntetőeljárás jellegét vagy tárgyát, sem pedig azt, hogy ezen eljárás állami pénzeszközök vagy vonaton hűtlen kezelésére, illetve közhivatali ellátó személyként elkövetett hatáskörrel való visszaélésre vonatkozik-e; másodszer az említett indokolásban a Tanács a határozatban és a rendeletben foglalt jegyzékbeviteli kritériumok megismétlésére szorítkozik; harmadszor sem a Tanács 2015. február 2-i levele, sem a 2014. december 30-i levél, sem pedig a Tanács 2015. március 6-i levele nem orvosolta ezt a hiányosságot; negyedszer pedig az indokolási kötelezettség megsértése különösen súlyos, figyelembe véve a felperes által az eljárás során felhozott kifogásokat, azon hosszú időt, amellyel a Tanács a felperes nevének eredeti jegyzékbe vétele óta rendelkezett az indokok megfogalmazására, valamint a sürgősség vagy a pénzeszközök elköltése kockázatának teljes hiányát, mivel a felperes pénzeszközeit már befagyasztották.
- 64 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 65 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 296. cikkben és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában előírt indokolásnak a megtámadott jogi aktus jellegéhez és elfogadási körülményeihez kell igazodnia. A jogi aktust kibocsátó intézmény érvelésének olyan világosan és félreérthetetlenül kell belőle kitűnnie, hogy lehetővé tegye az érintett számára a meghozott intézkedés indokainak megismerését és az illetékes bíróság számára a felülvizsgálat elvégzését. Az indokolási

kötelezettséget az eset körülményeire tekintettel kell vizsgálni (lásd: 2016. április 14-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-200/14, nem tették közzé, EU:T:2016:216, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 66 Nem követelmény, hogy az indokolás az összes releváns ténybeli és jogi elemet tartalmazza, amennyiben azt, hogy egy aktus indokolása megfelel-e az EUMSZ 296. cikkben és az Alapjogi Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontjában foglalt követelményeknek, nemcsak szövegére, hanem körülményeire, valamint az adott tárgyra vonatkozó jogszabályok összességére is figyelemmel kell vizsgálni. Így egyfelől valamely sérelmet okozó aktus akkor kellően indokolt, ha az érintett előtt ismert olyan összefüggésben került sor az elfogadására, amely lehetővé teszi a vele szemben hozott intézkedés jelentőségének megértését. Másfelől az ilyen jogi aktus indokolása pontossága mértékének arányosnak kell lennie a tényleges lehetőségekkel, és azon technikai feltételekkel vagy határidővel, amelyek között, illetve amelyen belül meg kell hozni (lásd: 2016. április 14-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-200/14, nem tették közzé, EU:T:2016:216, 95. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 67 Különösen a pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedés indokolása nem állhat főszabály szerint csupán általános és sztereotípiákon alapuló megfogalmazásból. A fenti 66. pontban kifejtett eltérésekkel, egy ilyen intézkedésnek éppen ellenkezőleg azon különös és konkrét okokat kell megjelölnie, amelyek miatt a Tanács úgy véli, hogy a szóban forgó szabályozás alkalmazandó az érdekeltekre nézve (lásd: 2016. április 14-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-200/14, nem tették közzé, EU:T:2016:216, 96. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 68 A jelen esetben egyfelől meg kell jegyezni, hogy az eredeti jegyzékbevételi indokhoz hasonlóan a 2015. márciusi jogi aktusokkal módosított indok (lásd a fenti 19. pontot) felsorolja a felperes neve jegyzékbe vételének alapjául szolgáló bizonyítékokat, nevezetesen lényegében azt a körülményt, hogy az ukrán hatóságok állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelése miatt büntetőeljárást folytatnak ellene.
- 69 Továbbá az intézkedések felperessel szembeni fenntartására előtte ismert körülmények között került sor, aki a jelen eljárás során lezajlott levélváltásokból tudomást szerzett a 2014. október 10-i levélről, amelyre a Tanács a korlátozó intézkedések vele szembeni fenntartását alapozta, és amelyben a Tanács pontosításokkal – nevezetesen a neki felrótt cselekmények részletes leírásával – szolgált nevének jegyzékbe vételére vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: Tanács kontra Bamba ítélet, C-417/11 P, EU:C:2012:718, 53. és 54. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2013. szeptember 6-i Bank Melli Iran kontra Tanács ítélet, T-35/10 és T-7/11, EU:T:2013:397, 88. pont).
- 70 Ami másfelől a jegyzékbevételi indok állítólagosan sztereotip jellegét illeti, meg kell jegyezni, hogy habár az ezen indokban szereplő megfontolások megegyeznek azokkal, amelyek alapján a jegyzéken szereplő más természetes személyekkel szemben korlátozó intézkedéseket rendeltek el, ugyanakkor a felperes konkrét helyzetének leírására irányulnak, aki ellen – ugyanazon a címen, mint más személyek esetében is – a Tanács szerint az ukrán állami pénzeszközök hűtlen kezelésére vonatkozó nyomozásokkal kapcsolatos bírósági eljárások folytak (lásd ebben az értelmében: 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 115. pont).
- 71 A fentiekre tekintettel meg kell állapítani, hogy a 2015. januári és márciusi jogi aktusokkal módosított 2014. márciusi jogi aktusok a jogilag megkövetelt módon meghatározzák azokat a jogi és ténybeli elemeket, amelyeken a kibocsátójuk szerint alapulnak.
- 72 A negyedik jogalapot tehát el kell utasítani.

Az első és negyedik, a jogi alap hiányára és a jegyzékbevételi kritérium jogellenességi kifogására alapított jogalapról

- 73 A felperes első jogalapjában azt állítja, hogy az EUSZ 29. cikk nem képezett megfelelő jogalapot a határozat elfogadására, mivel a Tanács nem bizonyította, hogy Ukrajnában veszélyben volt a jogállamiság vagy az emberi jogok. Éppen ellenkezőleg, a felperes megkönnyítette az ellenérdekű felek közötti megegyezést a 2014. februári kijevi események során, és felvállalta az Ukrajna és az Unió közötti társulási megállapodásról szóló tárgyalások felelősségét.
- 74 Továbbá a felperes számára biztosított tisztességes eljárás hiánya, és általánosságban az alapvető jogok tiszteletben tartásának hiánya terén Ukrajnában a közelmúltban lezajlott változások megerősítik, hogy az új ukrán rezsim maga is veszélyezteti a demokráciát és a jogállamiságot, valamint nyilvánvaló módon és szisztematikusan sérti az emberi jogokat.
- 75 Végül a 2014/119 határozat jogellenességéből következik, hogy nincs olyan alap, amely lehetővé tenné valamely rendelet EUMSZ 215. cikk alapján történő kibocsátását.
- 76 A lényegében a második kereseti kérelmének alátámasztására felhozott hetedik jogalapjával a felperes jogellenességi kifogást hoz fel, és azt állítja, hogy ha a jegyzékbevételi kritériumot szélesen kellene értelmezni – oly módon, hogy az figyelembe veszi az ukrán hatóságok bármely nyomozását függetlenül attól, hogy e nyomozást határozat vagy bírósági eljárás alátámasztja-e, ellenőrzi-e vagy lehatárolja-e, illetve bármilyen, közhivatalt ellátó személyként jogtalan előny megszerzése céljából elkövetett hatáskörrel való visszaélést függetlenül attól, hogy hivatkoztak-e az állami pénzeszközök hűtlen kezelésére vonatkozó állításra – az ilyen kritérium önkényes lenne és nem rendelkezne megfelelő jogi alappal, vagy a 2014. márciusi jogi aktusok céljaira tekintettel aránytalan lenne.
- 77 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 78 A 2015/143 határozattal módosított 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bejegyzésében foglalt jegyzékbevételi kritériumnak a közös kül- és biztonságpolitika (KKBP) céljaival való összeegyeztethetőségét kell tehát megvizsgálni, konkrétan az említett kritérium arányosságát a fent említett elvekhez képest.
- 79 Legelőször is emlékeztetni kell arra, hogy az EU-Szerződés KKBP-vel kapcsolatos céljait többek között az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) pontja határozza meg, amely a következőt tartalmazza:
- „Az Unió közös politikákat és tevékenységeket határoz meg és hajt végre, és a nemzetközi kapcsolatok minden területén magas szintű együttműködés kialakításán munkálkodik annak érdekében, hogy: [...] megszilárdítsa és erősítse a demokráciát, a jogállamiságot, az emberi jogokat és a nemzetközi jog elveit”.
- 80 Ezen túlmenően emlékeztetni kell arra, hogy a 2014/119 határozat (2) preambulumbekzdése a következőképpen rendelkezik:
- „A Tanács 2014 március 3-án megállapodott abban, hogy a korlátozó intézkedéseket az ukrainai állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek és az emberi jogok megsértéséért felelős személyek pénzeszközeinek befagyasztására, illetve az ilyen pénzeszközök visszaszerzésére összpontosítja, a jog érvényesülésének és az emberi jogok tiszteletben tartásának helyreállítása és támogatása érdekében Ukrajnában.”

- 81 Ennek alapján a 2015/143 határozattal módosított 2014/119 határozat 1. cikke (1) bekezdésének a) pontjában foglalt jegyzékbevételi kritérium a következő:

„Be kell fagyasztani a mellékletben felsorolt, az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekhez és az emberi jogok Ukrajnában történő megsértéséért felelős személyekhez, valamint a velük kapcsolatban álló természetes vagy jogi személyekhez, szervezetekhez vagy szervekhez tartozó, a tulajdonukat képező, általuk birtokolt vagy ellenőrzött valamennyi pénzeszközt és gazdasági erőforrást.

E határozat alkalmazásában az ukrajnai állami vagyon hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyek az ukrán hatóságok által az alábbiak végett folytatott nyomozás alatt álló személyek:

- a) a közkiadásokra felhasznált ukrajnai állami vagyon vagy egyéb eszközök [helyesen: pénzeszközök] hűtlen kezelése, vagy ebben való bűnrészesség [...]”.

- 82 Végül emlékeztetni kell arra, hogy a felperes nevének jegyzékbevételi indoka a 2015. márciusi jogi aktusokat követően a következő:

„Az ukrán hatóságok büntetőeljárást folytatnak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése, valamint közhivatalt ellátó személy által, hivatali jogkörének – saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előny szerzésének céljával történő – rendeltetésellenes gyakorlása és ezáltal az ukrán állami költségvetés vagy egyéb eszközök megkárosítása miatt.”

- 83 Előzetesen meg kell állapítani, hogy – amint a Tanács beadványaiban elismeri – a felperessel szembeni korlátozó intézkedéseket kizárólag a jog érvényesülésének Ukrajnában való helyreállítása és támogatása céljából fogadták el. Ezért hatástalanok a felperes arra alapított érvei, hogy a 2014/119 határozatban foglalt jegyzékbevételi kritérium nem valósítja meg a KKBP más célkitűzéseit.

- 84 Azt kell tehát megvizsgálni, hogy a 2015/143 határozattal módosított 2014/119 határozatban az ukrajnai állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekre vonatkozóan előírt jegyzékbevételi kritérium megfelel-e az ugyanezen határozatban hivatkozott, a jog érvényesülésének Ukrajnában való helyreállítására és támogatására irányuló célnak.

- 85 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a tunéziai és az egyiptomi helyzetre tekintettel hozott korlátozó intézkedésekkel kapcsolatban kialakított ítélkezési gyakorlat kimondta, hogy az ilyen, az EUSZ 21. cikk (2) bekezdésének b) és d) pontjában említett célkitűzések elérhetők a pénzeszközök befagyasztásával, melynek hatálya – ahogy jelen esetben is – az állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekre és a hozzájuk kapcsolódó személyekre, szervezetekre és szervekre korlátozódik, azaz olyan személyekre, akiknek cselekményei alkalmasak a tunéziai közintézmények és a hozzájuk kapcsolódó szervezetek megfelelő működésének akadályozására (lásd ebben az értelemben: 2013. május 28-i Trabelsi és társai kontra Tanács ítélet, T-187/11, EU:T:2013:273, 92. pont; 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 44. pont; 2016. április 14-i Ben Ali kontra Tanács ítélet, T-200/14, nem tették közzé, EU:T:2016:216, 68. pont).

- 86 A jelen esetben egyfelől meg kell állapítani, hogy a jegyzékbevételi kritérium a felperes tekintetében az „állami vagyon hűtlen kezelésének” bűncselekményén alapul, másfelől azt, hogy az említett kritérium olyan jogi keretbe illeszkedik, amelyet egyértelműen lehatárol a 2014/119 határozat, valamint az EU-Szerződés releváns, az említett határozatban hivatkozott és annak (2) preambulumbekkezdésében meghatározott célkitűzés, nevezetesen a jog érvényesülésének Ukrajnában való helyreállítása és támogatása.

- 87 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a jogállamiság tiszteletben tartása az Unió alapjául szolgáló egyik elsődleges érték, amint az az EUSZ 2. cikkből, valamint az EU-Szerződés és az Alapjogi Charta preambulumból következik. A jogállamiság tiszteletben tartása továbbá az EUSZ 49. cikk értelmében

az Unióhoz való csatlakozás előfeltétele. A jogállamiság fogalmát más, a „jog uralma” megfogalmazásban tartalmazza az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, 1950. november 4-én Rómában aláírt egyezmény preambuluma is.

- 88 A Bíróság és az Emberi Jogok Európai Bíróságának ítélkezési gyakorlata, valamint az Európa Tanácsnak a „Joggal a Demokráciáért” Európai Bizottságon keresztül folytatott munkái kidolgozták azon elvek és szabályok nem kimerítő jellegű listáját, amelyek a jogállamiság fogalmába tartozhatnak. Ezek között szerepel a jogszerűségnek, a jogbiztonságnak és a végrehajtó hatalom önkényessége tilalmának elve; a független és pártatlan bíróságok; a hatékony bírósági felülvizsgálat, ideértve az alapvető jogok tiszteletben tartását és a törvény előtti egyenlőséget (lásd e tekintetben: a „Joggal a Demokráciáért” Európai Bizottság a 106. teljes ülésén [Velence, 2016. március 11–12.] elfogadott, a jogállamiság kritériumait tartalmazó listát). Továbbá az Unió külső fellépésével összefüggésben bizonyos jogi eszközök a jogállamiság fogalmába illeszkedő elvként említik többek között a korrupció elleni küzdelmet (lásd például: az Európai Szomszédági és Partnerségi Támogatási Eszköz létrehozására vonatkozó általános rendelkezések meghatározásáról szóló, 2006. október 24-i 2006/1638/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet [HL 2006. L 310., 1. o.]).
- 89 Márpedig, noha nem zárható ki, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének tényállását megvalósító egyes magatartások alkalmasak a jogállamiság veszélyeztetésére, nem fogadható el, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének bármely, valamely harmadik országban elkövetett cselekménye igazolja az Uniónak ezen országban a jogállamiság helyreállítása és támogatása céljából a KKBP területén fennálló hatáskörei keretében történő beavatkozását. Ahhoz, hogy megállapítható legyen az, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelése alkalmas az Uniónak a KKBP keretében a jogállamiság helyreállítása és támogatása céljából történő fellépésének igazolására, legalábbis az szükséges, hogy a vitatott tények alkalmasak legyenek az érintett ország intézményi és jogi alapjainak veszélyeztetésére.
- 90 Ezzel összefüggésben a jegyzékbevételi kritérium csak akkor tekinthető az uniós jogrenddel összeegyeztethetőnek, amennyiben olyan értelmet kaphat, amely összeegyeztethető azon magasabb szintű szabályok követelményeivel, amelyeket tiszteletben kell tartania, különösen a jogállamiságnak az Ukrajnában való helyreállítására és támogatására irányuló céllal. Egyebekben ezen értelmezés lehetővé teszi azon széles mérlegelési mozgástér tiszteletben tartását, amellyel a Tanács a jegyzékbe vétel általános kritériumainak meghatározása terén rendelkezik, emellett biztosítja az uniós jogi aktusok jogszerűségének az alapvető jogokra tekintettel történő, főszabály szerint teljes felülvizsgálatát (lásd ebben az értelemben: 2014. július 16-i National Iranian Oil Company kontra Tanács ítélet, T-578/12, nem tették közzé, EU:T:2014:678 [fellebbezés nyomán helybenhagyta: 2016. március 1-jei National Iranian Oil Company kontra Tanács, C-440/14 P, EU:C:2016:128], 108. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 91 Ezért az említett kritériumot úgy kell értelmezni, hogy az nem elvont módon vonatkozik az állami pénzeszközök hűtlen kezelését megvalósító bármely cselekményre, hanem az állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelésének olyan tényállásaira vonatkozik inkább, amelyek – a hűtlen kezeléssel érintett pénzeszköz vagy vagyon összegére vagy típusára, vagy a hűtlen kezelés elkövetésének összefüggéseire tekintettel – legalábbis alkalmasak Ukrajna intézményi és jogi alapjainak veszélyeztetésére, nevezetesen a jogszerűség, a végrehajtó hatalom önkényessége tilalma, a hatékony bírósági felülvizsgálat és a törvény előtti egyenlőség elvének, és végső soron a jogállamiság ezen országban való tiszteletben tartásának veszélyeztetésére (lásd a fenti 89. pontot). Ezen értelmezés szerint a jegyzékbevételi kritérium megfelel az EU-Szerződés irányadó céljainak és arányos azokkal.
- 92 E következtetést nem kérdőjelezi meg a felperesnek a számára biztosított tisztességes eljárás hiánya és általánosságban az alapvető jogok tiszteletben tartásának hiánya terén Ukrajnában a közelmúltban lezajlott változásokra alapított érve.

- 93 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy Ukrajna az Európa Tanács tagja 1995 óta, és ratifikálta az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményt, továbbá hogy az új ukrán rezsimek mind az Unió, mind pedig a nemzetközi közösség legitimként ismerte el. A Tanács tehát nem követett el hibát, amikor a felperessel szemben állami pénzeszközök vagy vagyon hűtlen kezelésével kapcsolatos állítások tárgyában folytatott büntetőeljárás létevel kapcsolatban ezen ország magas rangú igazságügyi hatósága által szolgáltatott bizonyítékokra támaszkodott anélkül, hogy az ukrán rezsimek és igazságszolgáltatási rendszer jogszerűségét és legitimitását kétségbe vonta volna.
- 94 Kétségtelenül nem zárható ki, hogy amennyiben a felperes olyan bizonyítékokat szolgáltat, hogy a vele szemben felhozott vádak nyilvánvalóan hamisak vagy közvetettek, a Tanácsnak meg kell vizsgálnia a neki adott információkat, és adott esetben az információ vagy a bizonyíték kiegészítését kell kérnie.
- 95 Mindazonáltal a felperes a jelen esetben a valódi bírósági eljárás hiányára hivatkozik, és általánosságban kétségeit fejezi ki az új ukrán rezsimek legitimitásáról és az ukrán igazságszolgáltatási rendszer függetlenségéről.
- 96 Márpedig ezek az elemek nem alkalmasak a felperessel szemben felhozott vádak valószínűségének vitatására, amely a második és a hatodik jogalap alább következő vizsgálatának tárgyát képezi, továbbá annak bizonyítására sem elegendők, hogy a felperes sajátos helyzetét az ukrán igazságszolgáltatási rendszerrel kapcsolatban általa hivatkozott problémák befolyásolták az ellene folytatott, a vele szembeni korlátozó intézkedések elfogadását megalapozó eljárások során. Ezért a jelen ügy körülményei mellett a Tanács nem volt köteles lefolytatni az ukrán hatóságok által számára szolgáltatott bizonyítékok további vizsgálatát.
- 97 Egyébként pedig amennyiben a felperes érvelésének vizsgálata azt jeltené, hogy a Törvényszéknek az ukrán rendszerváltozás jogszerűségéről kellene határoznia, és vizsgálnia kellene a különböző nemzetközi szervek értékeléseinek megalapozottságát, ideértve a saját politikai értékeléseit, meg kell állapítani, hogy az ilyen vizsgálat nem tartozik a Törvényszék által a jelen ügy tárgyát képező jogi aktusok felett végzett felülvizsgálat hatálya alá (lásd ebben az értelemben: 2013. április 25-i 2013, Gbagbo kontra Tanács ítélet, T-119/11, EU:T:2013:216, 75. pont).
- 98 A fenti 91. pontban ismertetett következtetést nem kérdőjelezi meg azon, jogellenességi kifogás formájában felhozott érv sem, amely szerint a jegyzékbeveteli kritérium nem értelmezhető oly módon, hogy figyelembe vegye az olyan nyomozásokat, amelyek nem bírósági eljárás keretei közé illeszkednek.
- 99 E tekintetben emlékeztetni kell arra, habár az uniós bíróság megállapította, hogy az, hogy valamely személyt bűncselekményért felelős személyként azonosítanak, nem vonja maga után szükségszerűen az ilyen bűncselekményben való bűnösséget megállapító ítéletet (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 71. és 72. pont), azonban vitatás esetén az Unió hatáskörrel rendelkező hatóságának kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát bizonyítani, és nem az érintett személynek kell az említett indokok megalapozottságának hiányára vonatkozó bizonyítékot szolgáltatni (2013. július 18-i Bizottság és társai kontra Kadi ítélet, C-584/10 P, C-593/10 P és C-595/10 P, EU:C:2013:518, 120. és 121. pont; 2013. november 28-i Tanács kontra Fulmen és Mahmoudian ítélet, C-280/12 P, EU:C:2013:775, 65. és 66. pont).
- 100 A jelen esetben a 2015. januári jogi aktusokkal módosított 2014. márciusi jogi aktusokban megállapított jegyzékbeveteli kritérium a 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítéletnek (T-256/11, EU:T:2014:93) megfelelően egyszerűen lehetővé teszi a Tanács számára, hogy az állami pénzeszközök hűtlen kezelése miatt indult nyomozást mint adott esetben korlátozó intézkedések elfogadását igazoló elemet figyelembe vegyen, azon körülmény sérelme nélkül, hogy – a fenti 99. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat és a jegyzékbeveteli kritérium fenti 78–91. pontban szereplő értelmezése fényében – pusztán az, hogy valaki ellen hűtlen kezelés bűncselekménye miatt nyomozást folytatnak, önmagában nem igazolja a Tanács EUSZ 21. és 29. cikke szerinti fellépését.

- 101 A fentiekre tekintettel azt a következtetést kell levonni, hogy a 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt jegyzékbevételi kritérium megfelel a KKBP – EUSZ 21. cikkben megfogalmazott – céljainak, amennyiben az az ukrán állami pénzeszközök olyan hűtlen kezeléséért felelősként azonosított személyekre irányul, amely alkalmas a jogállamiság veszélyeztetésére Ukrajnában.
- 102 Ugyanezen következtetést kell levonni a 208/2014 rendelet megsemmisítésére irányuló kereseti kérelem tekintetében. E rendelet az EU-Szerződés V. címének 2. fejezete alapján elfogadott határozatban előírt, a pénzeszközök befagyasztására irányuló intézkedést rendel el, és így megfelel az EUMSZ 215. cikknek, amennyiben létezik az említett cikk értelmében vett érvényes határozat.
- 103 Következésképpen az első és a hetedik jogalapot el kell utasítani.
- Az együttesen vizsgált második és hatodik, a jegyzékbevételi kritérium be nem tiszteletben tartására és nyilvánvaló értékelési hibára alapított jogalapról
- 104 A felperes második és hatodik jogalapjával lényegében két érvet hoz fel.
- 105 Az első, arra alapított jogalapjával, hogy nevének jegyzékbe vétele nem felel meg a jegyzékbevételi kritériumoknak, a felperes azt állítja, hogy a 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítéletnek (T-256/11, EU:T:2014:93) megfelelően nem lehetett volna a neki felrótt bűncselekmények „felelős[e]ként azonosít[ani]”, mivel nem folyt ellene bírósági eljárás vagy ilyen bírósági eljárással összefüggő nyomozás.
- 106 A második, arra alapított érveléssel, hogy nevének jegyzékbe vételére nem kellően biztos ténybeli alapon került sor, a felperes azt állítja, hogy a Tanács által a módosított 2014. márciusi jogi aktusok alátámasztására felhozott egyetlen bizonyíték, nevezetesen a 2014. december 30-i levél, nem minősül kellően biztos ténybeli alapnak az irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében.
- 107 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 108 Előzetesen meg kell jegyezni, hogy 2015. március 7-től a felperes a 2015. márciusi jogi aktusokkal – a 2015. januári jogi aktusokkal „pontosított” 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt jegyzékbevételi kritérium alapján – bevezetett, új korlátozó intézkedések hatálya alatt állt. A 2015/364 határozat ugyanis nem egy egyszerű megerősítő jellegű jogi aktus, hanem olyan önálló döntés, amelyet a Tanács a 2014/119 határozat 5. cikkének harmadik bekezdésében előírt időszakos felülvizsgálat végén fogadott el.
- 109 A felperes neve 2015. márciusi jogi aktusokkal való jegyzékbe vételének jogszerűségét tehát mindenekelőtt a 2015. januári jogi aktusokkal pontosított jegyzékbevételi kritériumra, majd a jegyzékbevételi indokra, végül az említett jegyzékbe vétel alapjául szolgáló bizonyítékokra figyelemmel kell elvégezni.
- 110 Ami legelőször is a jegyzékbevételi kritériumot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy a 2015. januári jogi aktusokkal módosított ezen kritérium előírja, hogy a kérdéses korlátozó intézkedések többek között az ukrán állami pénzeszközök hűtlen kezeléséért „felelősként azonosított” személyekre alkalmazandók, ideértve „az ukrán hatóságok által” az ukrán állami vagyon vagy pénzeszközök hűtlen kezeléséért „folytatott nyomozás alatt álló személyeket” (lásd a fenti 14. pontot). Továbbá, amint az első jogalap keretében pontosításra került, az említett kritériumot úgy kell értelmezni, hogy az nem általános módon vonatkozik az állami pénzeszközök hűtlen kezelésére irányuló bármely cselekményre, hanem inkább az állami pénzeszközök vagy vagyon olyan hűtlen kezelésére irányul, amely alkalmas a jogállamiság tiszteletben tartásának veszélyeztetésére Ukrajnában (lásd a fenti 91. pontot).

- 111 Ami ezt követően a felperes nevének jegyzékbe vételére vonatkozó indokot illeti, emlékeztetni kell arra, hogy 2015. március 7-től a felperes azzal az indokkal szerepel a jegyzéken, hogy „[a]z ukrán hatóságok büntetőeljárást folytatnak ellene állami vagyon vagy egyéb eszközök hűtlen kezelése, valamint közhivatalt ellátó személy által, hivatali jogkörének – saját részre vagy egy harmadik fél számára jogosulatlan előny szerzésének céljával történő – rendeltetésellenes gyakorlása és ezáltal az ukrán állami költségvetés vagy egyéb eszközök megkárosítása miatt” (lásd a fenti 19. pontot).
- 112 Ami végezetül azokat a bizonyítékokat illeti, amelyek alapján a felperes nevét felvették a jegyzékbe, meg kell jegyezni, hogy – amint a Tanács elismeri – a felperes nevének jegyzékbe vételére vonatkozó, módosított indok jogszerűségét elsősorban a 2014. december 30-i levélre (lásd a fenti 16. pontot) tekintettel kell megítélni, amely beszámol a felperes elleni különböző nyomozások során bekövetkezett fejleményekről.
- 113 E levél többek között egy, a felperessel szemben indított büntetőeljárás keretében állami pénzeszközök hűtlen kezelésének cselekményével kapcsolatban folytatott előzetes nyomozást említ. E nyomozás konkrétan egy állami vállalat részvényeinek és állami pénzeszközöknek a hűtlen kezelésére irányult.
- 114 E körülmények mellett először is meg kell jegyezni, hogy e levél, amely azon bizonyítéknak minősül, amelyre a Tanács a 2015. márciusi jogi aktusok elfogadása érdekében támaszkodott, elegendő bizonyítékot szolgáltat arra, hogy a 2015. márciusi jogi aktusok elfogadásának időpontjában a felperessel szemben állami vagyon vagy pénzeszközök hűtlen kezelése miatt büntetőeljárások folytak.
- 115 Másodsorban azt kell tehát megvizsgálni, hogy a felperes nevének a 2015. márciusi jogi aktusokat követően a jegyzéken amiatt való fenntartása, hogy ilyen bűncselekmények miatt folyt ellene büntetőeljárás, megfelel-e a 2015. januári jogi aktusokkal pontosított és az első jogalap keretében értelmezett (lásd a fenti 110. pontot) jegyzékbevételei kritériumnak.
- 116 A felperesnek felrótt és a 2014. december 30-i levélben ismertetett bűncselekményekre figyelemmel, egyfelől emlékeztetni kell arra, hogy a korrupció elleni küzdelem fontos eszköze az olyan gazdasági bűncselekmények üldözése, mint az állami pénzeszközök hűtlen kezelése, és hogy a korrupció elleni küzdelem az Unió külső fellépésével összefüggésben a jogállamiság fogalmába illeszkedő elvnek minősül (lásd a fenti 88. pontot).
- 117 Másfelől meg kell jegyezni, hogy a felperesnek felrótt bűncselekmények szélesebb összefüggések közé illeszkednek, amelyben a volt ukrán kormányzat nem elhanyagolható részét azzal gyanúsítják, hogy súlyos bűncselekményeket követtek el az állami források kezelése terén, és súlyosan veszélyeztették ezáltal az ország intézményi és jogi alapjait, különösen a jogszerűségnek, a végrehajtó hatalom önkényessége tilalmának, a hatékony bírósági felülvizsgálatnak és a törvény előtti egyenlőségnek az elvét (lásd a fenti 89–91. pontot). Ez még nyilvánvalóbb a jelen esetben, mivel az ukrán elnöki hivatal egykori vezetője által állítólagosan elkövetett cselekményekről van szó.
- 118 Ebből következően a kérdéses korlátozó intézkedések – összességükben és a felperes volt ukrán kormányzatban betöltött tisztségeire tekintettel – hatékonyan hozzájárulnak ahhoz, hogy elősegítsék az állami pénzeszközök ukrán intézményekkel szemben elkövetett hűtlen kezelése bűncselekményeinek üldözését, és lehetővé teszik, hogy az ukrán hatóságok egyszerűbben visszatéríttessék az e személyek által elkövetett hűtlen kezelésből származó előnyt. Abban az esetben, ha a bírósági eljárások megalapozottnak bizonyulnak, lehetővé válik a volt rezsím tagjai által állítólagosan elkövetett korrupció jogi eszközökkel való megtorlása, és ez hozzájárul a jogállamiság fenntartásához ezen országban (lásd ebben az értelemben a fenti 85. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 119 Egyébként a fenti 36. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat értelmében a Tanácsnak kell az érintett személlyel szemben felhozott indokok megalapozottságát elegendő ténybeli alapra támaszkodva bizonyítani, az ukrán büntetőeljárás kódex szerinti eljárási szakaszoktól és védelmi intézkedésektől és ukrán hatóságok általi esetleges elfogadásától függetlenül.

- 120 Kétségtelen, hogy a bírósági eljárásnak az ukrán büntetőeljárás kódex szerinti megindítása és a védelmi intézkedések nemzeti szinten történő esetleges elfogadása jelentős valószínűsítő körülménynek minősülhet azon tények megállapítása érdekében, amelyek korlátozó intézkedések elfogadását igazolják uniós szinten, és annak megítélése céljából, hogy szükséges-e ilyen intézkedéseket elfogadni a nemzeti hatóságok által tett lépések hatásainak biztosítása érdekében. A korlátozó intézkedések elfogadása ugyanakkor a Tanács hatáskörébe tartozik, amely a KKBP céljaira tekintettel önállóan dönt az ilyen intézkedések elfogadásának szükségességéről és célszerűségéről, az érintett harmadik ország hatóságainak erre irányuló kérelmétől és az azok által nemzeti szinten hozott bármely más rendelkezéstől függetlenül, feltéve hogy az az irányadó ítélkezési gyakorlat értelmében biztos ténybeli alappal rendelkezik (lásd a fenti 36. pontot).
- 121 Továbbá a felperes által felhozott érvek nem cáfolják meg az ukrán hatóságok által folytatott nyomozás létét, sem az annak alapjául szolgáló azon tények valószínűségét, amelyek alapján a Tanács elfogadta a kérdéses korlátozó intézkedéseket. Ezen érvek inkább az olyan eljárásjogi szempontok vitatására irányulnak, mint a valódi „bírósági eljárás” hiánya, illetve az említett hatóságok által a felperessel szemben az ukrán büntetőjog alapján – többek között a vád tárgyát képező tevékenység csalárd vagy nem megfelelő jellegének hiányára hivatkozással – felhozott vádak megcáfolására, e kérdések ezen állítások megalapozottságát érintik.
- 122 E tekintetben meg kell állapítani, hogy a Tanács feladata nem az, hogy vizsgálja a felperessel szemben folytatott nyomozások megalapozottságát, hanem kizárólag az, hogy a hozzá benyújtott bizonyítékokra tekintettel vizsgálja a pénzeszközök befagyasztására vonatkozó határozat megalapozottságát (lásd ebben az értelemben: 2015. március 5-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, C-220/14 P, EU:C:2015:147, 77. pont).
- 123 Végül, ami konkrétan a felperesnek a 2014. december 30-i levél és az ukrán hatóságok által a felperesnek 2014. december 23-án megküldött, a „gyanúk bejelentését” tartalmazó irat közötti ellentmondásokra alapított érvét illeti, meg kell állapítani, hogy a 2014. december 30-i levél pontosan ismerteti a felperessel szemben indult különböző nyomozásokban felmerült tényeket. Meg kell jegyezni, hogy a felperes által a két dokumentum között megállapított különbségek főként az előadott tények jogi értékelésével függnek össze, mint például a hűtlen kezeléssel érintett pénzeszközök személyes célokra történő felhasználása, ami nem cáfolja az állami pénzeszközök hűtlen kezelésének tényállását. E tények – amelyek fennállását nem vitatták komolyan – ismerete tehát elegendő alapot adhatott a Tanács számára ahhoz, hogy a felperes nevét fenntartsa a jegyzéken.
- 124 Azt a következtetést kell tehát levonni, hogy a felperes nevének a 2014. december 30-i levélben szereplő bizonyítékok alapján a 2015. márciusi jogi aktusokkal történő jegyzékbe vétele megfelel a 2015. januári jogi aktusokkal módosított és azon cél fényében értelmezett jegyzékbevételei kritériumnak, amely e kritérium alapjául szolgál, nevezetesen a jog érvényesülésének Ukrajnában való helyreállítása és támogatása.
- 125 Következésképpen a második és a hatodik jogalapot el kell utasítani.

Az ötödik, a tulajdonhoz való jog és a jóhírnévhez való jog megsértésére alapított jogalapról

- 126 A felperes ötödik jogalapjával egyfelől azt állítja, hogy nevét úgy vették fel a jegyzékbe, hogy megsértették azokat a megfelelő biztosítékokat, amelyek lehetővé tették volna számára a Tanács előtti védekezést, másfelől a korlátozó intézkedések aránytalanságára hivatkozik. E tekintetben kiemeli, hogy a jegyzékbevételei indok már nem írja elő ukrán közpénzek Ukrajnából való illegális kivitelének bűncselekményét, és hogy a Tanács nem bizonyította, hogy a vagyon teljes befagyasztása – a vagyon részleges befagyasztásával szemben – arányos volt a jelen esetben, mivel a pénzeszközök befagyasztása nem indokolt az állítólagos hűtlen kezeléssel érintett vagyon értékén felül.

- 127 A Tanács – a Bizottság támogatásával – vitatja a felperes érveit.
- 128 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a felperesnek a védelemhez való jogával kapcsolatos érvét a Törvényszék a harmadik jogalap keretében elutasította (lásd a fenti 53–62. pontot).
- 129 A felperes arra vonatkozó érvét is el kell utasítani, hogy a jegyzékbevételi indok már nem írja elő az ukrán közpénzek Ukrajnából való illegális kivitelének bűncselekményét. Ugyanis, noha az ukrán közpénzek Ukrajnából való illegális kivitelét már nem tartalmazza a 2015. márciusi jogi aktusokkal módosított jegyzékbevételi indok, az állami pénzeszközök hűtlen kezelésére való hivatkozás – amennyiben megalapozott – önmagában elegendő a felperessel szembeni korlátozó intézkedések igazolására.
- 130 Ami a korlátozó intézkedések aránytalanságára alapított kifogást illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az arányosság elve, mint az uniós jog alapelve, megköveteli, hogy az uniós intézmények jogi aktusai ne lépjék túl azt a mértéket, amely alkalmas és szükséges a szóban forgó szabályozás által elérni kívánt célok megvalósításához. Így amennyiben több alkalmas intézkedés kínálkozik, a kevésbé kényszerítő intézkedéshez kell folyamodni, az okozott hátrányok pedig a kitűzött célokhoz képest nem lehetnek aránytalanul nagyok (lásd: 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 205. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 131 A jelen esetben igaz, hogy a felperes tulajdonhoz való jogát korlátozták, mivel többek között nem rendelkezhet az Unió területén található pénzeszközöiről, kivéve különleges engedélyek alapján, és mivel semmilyen pénzeszköz és gazdasági forrás nem bocsátható – sem közvetlenül, sem közvetetten – a rendelkezésére.
- 132 Mindazonáltal – amint az első, a második, a hatodik és a hetedik jogalap keretében a Törvényszék megállapította – legelőször is emlékeztetni kell arra, hogy egyfelől a 2015/143 határozattal módosított 2014/119 határozat 1. cikkének (1) bekezdésében foglalt jegyzékbevételi kritérium megfelel a KKBP célkitűzéseinek, másfelől a felperes nevének jegyzékbe vétele megfelel a jegyzékbevételi kritériumnak (lásd a fenti 79–103. és 109–124 pontot).
- 133 Ezután, a felperes azon érvét illetően, amely szerint a pénzeszközök befagyasztása nem indokolt az állítólagos hűtlen kezeléssel érintett vagyon értékén felül, amint az a Tanács rendelkezésére álló információkból kiderül, azt is meg kell állapítani, hogy egyfelől a 2014. december 30-i levélben említett számadatok csak jelzéssel szolgálnak a hűtlen kezeléssel érintett vagyon értékéről, másfelől a gyakorlatban bármely, a befagyasztott pénzeszközök összegének korlátozására irányuló kísérlet rendkívül bonyolult – ha nem lehetetlen – megvalósítani.
- 134 Egyebekben a korlátozó intézkedések által okozott kellemetlenségek a célkitűzésekhez képest nem túlzottak, figyelembe véve egyfelől azt, hogy ezen intézkedések jellegüknél fogva ideiglenes és visszafordítható jelleggel rendelkeznek, és ezért nem sértik a tulajdonhoz való jog „lényeges tartalmát”, másfelől pedig azt, hogy az alapvető kiadások, bírósági költségek vagy pedig az érintett személyek rendkívüli kiadásainak fedezése érdekében azoktól el lehet térni (lásd ebben az értelemben: 2014. február 27-i Ezz és társai kontra Tanács ítélet, T-256/11, EU:T:2014:93, 209. pont).
- 135 Végül, ami konkrétan a jóhírnévhez való jog sérelmére alapított érveket illeti, hozzá kell fűzni, hogy a korlátozó intézkedéseknek a felperessel szemben a Tanács által történő elfogadása nem tartalmaz annak bűnösségére vonatkozóan semmilyen értékelést a neki felrótt tények tekintetében. Mindenesre, amennyiben ezen intézkedések elfogadása a felperessel szembeni helytelenítő értékítéletet és bizalmatlanságot kelt, és ennél fogva sérti a jóhírnevét, meg kell állapítani, hogy az ilyen hatások nem minősülnek aránytalanoknak a kitűzött célokra tekintettel, amint az a fenti 118. pontból következik.
- 136 Ezért az ötödik jogalapot, és következésképpen a kereset egészét el kell utasítani, amennyiben az a felperes nevének a 2015. márciusi jogi aktusokkal való jegyzéken tartásának megsemmisítésére irányul.

A 2014/119 határozat joghatásainak fenntartásáról

- 137 Másodlagosan a Tanács azt kéri, hogy a 2014. márciusi jogi aktusok részleges megsemmisítése esetén a Törvényszék a jogbiztonság érdekében állapítsa meg, hogy a 2014/119 határozat joghatásai a 208/2014 rendelet részleges megsemmisítésének hatályosulásáig fennmaradnak. Egyúttal azt kéri, hogy a 2015. márciusi jogi aktusok részleges megsemmisítése esetén a módosított 2014/119 határozat joghatásai a 2015/357 végrehajtási rendelettel módosított 208/2014 rendelet részleges megsemmisítésének hatályosulásáig fennmaradjanak.
- 138 A felperes vitatja a Tanács kérelmét.
- 139 Emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék egyfelől az eredeti változatában megsemmisítette a 2014/119 határozatot és a 208/2014 rendeletet a felperest érintő részében, másfelől elutasította a keresetet, amennyiben az a 2015. márciusi jogi aktusok felperest érintő része ellen irányult.
- 140 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy amint a fenti 108. pontban kifejtésre került, a 2015/364 határozat nem egy egyszerű megerősítő jellegű jogi aktus, hanem olyan önálló döntés, amelyet a Tanács a 2014/119 határozat 5. cikkének harmadik bekezdésében előírt időszakos felülvizsgálat végén fogadott el. E körülményekre tekintettel, habár a 2014. márciusi jogi aktusok felperest érintő részükben történő megsemmisítése azt jelenti, hogy a felperes nevének jegyzékbe vételét a 2015. márciusi jogi aktusok hatálybalépését megelőző időszakra vonatkozóan törölni kell, e megsemmisítés alapján azonban nem vitatható ugyanezen jegyzékbe vétel jogszerűsége az említett hatálybalépést követő időszak tekintetében.
- 141 Következésképpen nem szükséges a Tanácsnak a 2014/119 határozat joghatásainak fenntartására vonatkozó kérelemről határozni.

A költségekről

- 142 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (2) bekezdése értelmében több pervesztes fél esetén a Törvényszék határoz a költségek megosztásáról.
- 143 A jelen esetben, mivel a Tanács a keresetlevélben foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell az e kérelemmel kapcsolatban felmerült költségek viselésére. Mivel a felperes pervesztes lett a kereseti kérelmet kiigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelmet illetően, a Tanács kérelmének megfelelően kötelezni kell az e kérelemmel kapcsolatban felmerült költségek viselésére.
- 144 Egyébiránt az eljárási szabályzat 138. cikkének (1) bekezdése értelmében az eljárásba beavatkozó tagállamok és intézmények maguk viselik saját költségeiket. A Bizottság tehát maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék – a 2014/119 határozat módosításáról szóló, 2015. március 5-i (KKBP) 2015/364 tanácsi határozat, valamint a 208/2014 rendelet végrehajtásáról szóló, 2015. március 5-i (EU) 2015/357 tanácsi végrehajtási rendelet hatálybalépéséig – megsemmisíti az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 2014/119/KKBP tanácsi határozat, valamint az ukrajnai helyzetre tekintettel egyes személyekkel, szervezetekkel és szervekkel szembeni korlátozó intézkedések meghozataláról szóló, 2014. március 5-i 208/2014/EU rendelet eredeti változatát, amennyiben azok Andriy Klyuyev nevét felvették azon személyek, szervezetek és szervek jegyzékébe, akikre, illetve amelyekre e korlátozó intézkedések alkalmazandók.
- 2) A Törvényszék a keresetet ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Törvényszék a keresetlevélben foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében az Európai Unió Tanácsát kötelezi saját költségein kívül az A. Klyuyev részéről felmerült költségek viselésére.
- 4) A Törvényszék a kereseti kérelmet kiigazító beadványban foglalt megsemmisítés iránti kérelem tekintetében A. Klyuyevet kötelezi saját költségein kívül a Tanács részéről felmerült költségek viselésére.
- 5) Az Európai Bizottság maga viseli saját költségeit.

Berardis

Czucz

Pelikánová

Popescu

Buttigieg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2016. szeptember 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
Az eljárás és a felek kérelmei	4
A jogkérdésről	6
A 2014. márciusi jogi aktusok eredeti változatainak a felperest érintő részükben történő megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről.....	6
A 2015. januári és március jogi aktusokkal módosított 2014. márciusi jogi aktusoknak a felperest érintő részükben történő megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemről	8
A harmadik, a védelemhez való jog és a hatékony bírói jogvédelemhez való jog megsértéséről	8
A negyedik, az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jomalapról	9
Az első és negyedik, a jogi alap hiányára és a jegyzékbevételi kritérium jogellenességi kifogására alapított jomalapról.....	11
Az együttesen vizsgált második és hatodik, a jegyzékbevételi kritérium be nem tiszteletben tartására és nyilvánvaló értékelési hibára alapított jomalapról	15
Az ötödik, a tulajdonhoz való jog és a jóhírnévhez való jog megsértésére alapított jomalapról	17
A 2014/119 határozat joghatásainak fenntartásáról	19
A költségekről	19